గమనం మధురం

- అంజన కొడాలి

(గత సంచిక తరువాయి)

"**ఇండియన్** అసోసియేషన్ వాళ్ళు స్ప్రింగ్ ఫెస్టివల్ అని చేస్తున్నారంట కదా. ఏంటి స్పెషల్" అడిగింది ప్రియ పిజ్జా తింటూ.

"నువ్వు ఈ మధ్య మరీ బిజీ అయిపోయావు" గునిసింది అనిత.

"ఇంకో నెలరోజుల్లో ఫైనల్స్ ఉన్నాయి కదా. ఉద్యోగం, చదువు.. వీటితో నిజమే చాలా బిజీగా ఉన్నాను. క్యాంపస్ ఇంటర్వ్యూలు అయిపోయాయి కదా. ఆఫీస్ లెటర్స్ కోసం చూస్తున్నాను."

"నీకేంటిలే టాపర్వి, పైగా నువ్వు సమ్మర్ ఇంటర్న్ షిప్ చేసిన కంపెనీలో జాబ్ ఇస్తామన్నారు కదా, ఇంక వేరే ఆలోచన దేనికి" అడిగింది అనిత.

"ఏమో ఇంక వేరే మంచి కంపెనీల్లో వస్తుందేమో ఎవరికి తెలుసు. ఉన్నదాంట్లో తృప్తిపడి ప్రయత్నాలు మానుకుంటామా? సర్లేకానీ ఇంతకీ ప్రోగ్రాం ఏంటి?" కుర్చీలో వెనక్కి వాలి కోక్ తాగుతూ అడిగింది ప్రియ.

"మామూలే సింగింగ్, డాన్సింగ్, ఫాషన్ షో అంట. నేను కూడా ఒక పాట పాడాలని నిర్ణయించుకున్నా" నవ్వింది అనిత.

"నిజమా నువ్వు పాటలు పాడతావా? ఇన్నాళ్ళ పరిచయంలో నాకు ఎలా తెలియలేదు ఈ విషయం"

"స్టీవ్ బలవంతం చేశాడు. ఓసారి మంచి మూడ్‌లో ఉన్నప్పుడు ఏదో తెలుగుపాట కూనిరాగం తీసా తన దగ్గర. అప్పుడప్పుడు అడిగి పాడించుకునేవాడు భాష భావం అర్థం కాకపోయినా కానీ. ఈ స్ప్రింగ్ ఫెస్టివల్ సంగతి తెలిసి బాగా గోల చేశాడు పాడమని స్టేజ్ మీద పాడేంత టాలెంట్ లేదు అన్నా వినిపించుకోలేదు. అందుకే ధైర్యం చేస్తున్నా" సిగ్గుగా నవ్వింది అనిత.

"ఒకటి చెప్పనా అనిత. నిన్నూ స్టీవ్‌ను చూస్తుంటే చాలా ముచ్చటగా ఉంటుంది. యు కాంప్లిమెంట్ అండ్ కంప్లీట్ ఈచ్ అదర్. మంచి స్నేహం, గౌరవం, అనురాగం ఉన్నాయి మీ మధ్య. చాలా ఆశ్చర్యంగా ఉంటుంది. ఎక్కడి హైదరాబాదు అమ్మాయి, ఎక్కడ అమెరికా అబ్బాయి ఇలా కలుసుకోవటం ఒక పజిల్‌లోని రెండు వేరు వేరు ముక్కలు అతుక్కున్నట్లు కలిసిపోయి ప్రేమించుకోవటం, తమాషాగా లేదూ?"

ఒకింత గర్వంతో కూడిన చిరునవ్వుతో చెప్పింది అనిత "గ్రాడ్యుయేషన్ అయ్యాక ఉద్యోగంలో సెటిల్ అయ్యి ఇండియా వెళ్ళి అమ్మా నాన్నను చూడాలని ఉంది ఉద్యోగంలో సెటిల్ అవ్వకముందే వెళ్ళేసి వద్దామా అని కూడా ఆలోచిస్తున్నా. పెళ్ళి అని పోరు పెడతారు. స్టీవ్ సంగతి ఎలా చెప్పాలో. నువ్వు వెళ్ళి అమ్మను చూడవా ప్రియ."

"నాకు ఇండియా వెళ్ళాలని లేదు అనిత, కానీ అమ్మను నా గ్రాడ్యుయేషన్‌కు పిలిపిస్తున్నాను అమ్మ కజిన్ ఒకాయన అట్లాంటాలో ఉంటారు ఆయన అమ్మకు విజిటర్ వీసా స్పాన్సర్ చేస్తున్నారు. మొట్టమొదటిసారి అమ్మ ఇంత దూరం ప్రయాణం చెయ్యటం. హైదరాబాదులో నా కజిన్‌కు చెప్పా దగ్గరుండి అన్నీ చూసుకోమని. గ్రాడ్యుయేషన్‌కి వస్తే ఇక ఓ ఆరు నెలలు నాతోనే ఉంటుంది."

"చాలా మంచి ఐడియా ప్రియ. నేను కూడా అక్కతో చెప్పా అమ్మా నాన్నను పిలిపిద్దామా అని, కానీ నాన్న రాను అన్నారంట."

"వస్తే కాబోయే అల్లుడిని పరిచయం చేసేదానివా?" చిలిపిగా నవ్వింది ప్రియ.

"ఛ అదేమీ లేదు. స్టీవ్ నేనూ ఎప్పుడూ పెళ్ళి గురించి మాట్లాడుకోలేదు ప్రియ."

"ముందు ఇద్దరూ ఉద్యోగాల్లో సెటిల్ అవ్వండి. పెళ్ళిదేముంది, నెమ్మదిగా మాట్లాడుకోవచ్చు"

ప్రియ ఫోన్ మోగింది - "హాయ్ రియ" నెంబరు గుర్తుపట్టింది ప్రియ

"ప్రియ నీకు క్లారా గుర్తు ఉంది కదా"

"అవును గుర్తు ఉంది. ఓసారి మాట్లాడాను. రెండుసార్లు అపాయింట్‌మెంట్ కాన్సిల్ చేసుకుంది కూడా. ఏమైంది?"

"సూసైడ్ చేసుకుంది. ఇంజనీరింగ్ బిల్డింగ్ పైనుండి దూకేసింది. నేను అక్కడికే వెళుతున్నా. వస్తావా?"

"ఓ మైగాడ్ వెంటనే బయలుదేరుతున్నా" అంటూ లేచి నిల్చుంది ప్రియ.

"అనిత కౌన్సిలింగ్ సెంటరులో కలిసిన ఓ అమ్మాయి సూసైడ్ చేసుకుందంట. నేను వెళ్ళాలి"

"అయ్యో! నేనూ వస్తా పద"

లక్కీగా ఇద్దరూ క్యాంపస్‌లోని అనిత రూంలో ఉన్నారు కాబట్టి పావుగంటలో ఇంజనీరింగ్ బిల్డింగ్ దగ్గరకు వచ్చారు. వీళ్ళు వచ్చేసరికి సెక్యూరిటి కార్స్, దడికట్టినట్టుగా చుట్టూ స్టూడెంట్స్, చాలా హడావిడిగా ఉంది.

రియకు ఫోన్ చేసింది ప్రియ.

"బాడీని తీసుకుని వెళ్ళిపోయారు. కాప్స్ తన రూంలో వెతుకుతున్నారంట. ఎక్కడున్నావు?" అడిగింది రియ.

ఓ పక్కకు వచ్చి నిలబడి గుర్తులు చెప్పింది.

"చాలా అప్‌సెట్‌గా ఉంది. తన సమస్య ఏంటో సరిగ్గా తెలుసుకోలేకపోయాం. ఎందుకంత తీవ్రమైన నిర్ణయం తీసుకుందో? తనకు సహాయం చెయ్యలేకపోయాను" వస్తూనే అంది రియ.

"చాలా బాధలో ఉన్నది అని మాత్రం అర్థం అయ్యింది. కొత్త ప్రదేశం స్నేహితులు లేక ఒంటరితనంతో డిప్రెషనేమో అనుకున్నా. మనం కూడా కాప్స్‌తో మాట్లాడాలి, మనకు తెలిసినదంతా చెప్పాలి కదా" అడిగింది ప్రియ.

"అవును నేను చూసుకుంటాలే అంతా. నీ ఫోన్ నెంబరు ఇస్తాను. నీతో కూడా మాట్లాడతారేమో. ఇక ఇక్కడ ఉండి చేసేది ఏమీ లేదు పదండి వెళదాం" భారమైన గొంతుతో చెప్పింది రియ.

మనసంతా కలచివేసింది అందరికి, ముఖ్యంగా ప్రియ చాలా తల్లడిల్లింది. ఎంతో నిస్సహాయంగా అనిపించింది. తను సహాయం చెయ్యలేకపోవటం వలన క్లారా ఇంత దారుణమైన నిర్ణయం తీసుకుందేమో అన్న బాధ కుదిపేస్తోంది. పదే పదే ఆ పంతొమ్మిదేళ్ళ అమ్మాయి కళ్ళల్లోని నిస్తేజం, దైన్యం గుర్తుకు వస్తూ రాత్రంతా నిద్రపోలేకపోయింది ప్రియ.

యూనివర్సిటీ క్యాంపస్‌లోని ఈ ఆత్మహత్య ఉదంతంతో అటు మీడియా ఇటు పోలీసులు తీవ్రంగా ఫోకస్ పెట్టారు. ఏ ఇద్దరు కలిసినా ఇదే మాట్లాడుకోసాగారు.

మొదటి రెండురోజుల ప్రాథమిక దర్యాప్తులో భాగంగా క్లారా రాసుకున్న డైరీలు అన్నీ తీసుకెళ్ళి, రియ ప్రియలతో కూడా మాట్లాడారు.

రాత్రి కాండిల్ లైట్ విజిల్ అని పెట్టారు, ఆ అమ్మాయికి తెలిసిన వాళ్ళందరూ, ఎక్కడైతే పడి చనిపోయిందో ప్రదేశంలో మౌనంగా కాండిల్స్ పట్టుకుని నిల్చున్నారు. ఎవరికి తోచిన రీతిలో మౌనంగా ఆమె ఆత్మశాంతికి ప్రార్థించారు.

పంతొమ్మిదేళ్ళ చిరుప్రాయం, చూసిన జీవితం చాలా తక్కువ, ఇంకా అనుభవించాల్సింది, సాధించాల్సింది ఎంతో ఉంది. ఎందుకు ఇంత తొందర పడింది? ఏం జరిగింది తన జీవితంలో ఇంత విరక్తి చెందటానికి. ఏదో చెప్పాలని కౌన్సిలింగ్ కోసం వచ్చింది, మరి పరిష్కారం దొరికేదాకా ఎందుకు ఆగలేకపోయింది?

ఆలోచనలతో సతమతమవుతున్న ప్రియ, భుజం మీద చెయ్యిపడేసరికి ఉలిక్కిపడింది.

"ప్రియ! క్లారా వాళ్ళ పేరెంట్స్ నీతో మాట్లాడాలనుకుంటున్నారు. పర్లేదా ఇప్పుడు" నెమ్మదిగా అడిగింది రియ.

"ఆ పర్లేదు. ఎక్కడున్నారు వాళ్ళు"

"రా వెళదాం"

కాయకష్టంతో బ్రతుకు బండిని ఈడుస్తున్న అలసటో, దానికి తోడు ఎంతో తెలివిగలది అనుకున్న కూతురి అర్థాంతరపు మృత్యువు ఇంకా కృంగదీసిందో వాళ్ళ మొహాల్లో దైన్యం చూసి కడుపులో మెలిపెట్టినట్లు అయ్యింది ప్రియకు.

"ఐ యామ్ రియల్లీ సారీ ఫర్ యువర్ లాస్" క్లారా తండ్రికి చెయ్యి అందిస్తూ అన్నది ప్రియ.

క్లారా తల్లికి కూడా చెయ్యి అందుకోబోతుంటే, ఆవిడ దగ్గరగా వచ్చి హత్తుకుంది. సాటి మనిషి ఓదార్పుతో, ఆ ఆలింగనంలో లేని ధైర్యాన్ని కూడగొట్టుకుంటూ ముందుకు సాగగలిగే శక్తిని తెచ్చుకున్నట్లుగా.

లోపలనుండి వచ్చే వెక్కిళ్ళను దిగమింకుంటూ పక్కకు తొలిగింది ఆవిడ. ఓదార్పుగా ఆవిడ భుజం చుట్టూ చెయ్యివేశాడు భర్త.

"క్లారా కౌన్సిలింగ్‌కు వచ్చిందని మాకు తెలిసింది. నీతో మాట్లాడిందని రియ చెప్పింది. ఒక్క కారణం దొరికినా బాగుండు, సమాధాన పరచుకుంటా మనస్సును" మళ్ళీ వెక్కిళ్ళు పెట్టింది క్లారా తల్లి మరియా.

"రండి పక్కన మెట్లమీద కూర్చుందాం" అంటూ తనకు తెలిసినదంతా చెప్పింది ప్రియ.

"ఎవర న్నా అబ్బాయి గురించి చెప్పిందా?" సాలోచనగా అడిగాడు తండ్రి రాబర్ట్.

"లేదు కానీ అనుమానం వచ్చింది. మళ్ళా రమ్మని చెప్పాం. రెండుసార్లు అపాయింట్ మెంట్ కాన్సిల్ చేసింది. మళ్ళా కలవలేకపోయాను"

"రూమ్మేటు చెప్పింది. ఎవరో టిమ్ అనే అబ్బాయి గురించి చాలా చెప్పేదంట. పోలీసులకు కూడా అదే విషయం చెప్పాం" రాబర్ట్ అన్నాడు.

"ఎప్పుడూ చదువే లోకంగా ఉండేది. ఇంట్లో నాకు ఎంత సహాయం చేసేదో ఎందుకిలా చేసింది. బలవంతాన దేవుడిచ్చిన ప్రాణాన్ని తీసేసుకుంటే ఆ భగవంతుడు క్షమించడు" భర్తను పట్టుకుని ఏడ్చేసింది మరియా.

"మేము రేపు బాడీని తీసుకుని మా ఊరు వెళ్ళిపోతాం. ఇక అంతా అయిపోయింది ఇక్కడ" అని చెప్పి ఆ దంపతులు ఒకళ్ళనొకళ్ళు పట్టుకుని వెళుతుంటే కన్నీళ్ళు ఆగలేదు ప్రియకు.

క్లారా చనిపోయిన వారం రోజులకు తిరిగి కౌన్సిలింగ్ సెంటరుకు వెళ్ళింది ప్రియ.

"ఏంటి రియ అందరూ గోలగా చెప్పుకుంటున్నారు, క్లారా రేప్ చేయబడింది అందుకే ఆత్మహత్య చేసుకుందని. సాయంత్రం ర్యాలీ ఉందంటగా"

"అవును మీడియా వాళ్ళ ఇన్వెస్టిగేషన్ సగం, ఏవేవో ర్యూమర్లు. క్లారా మీద రేప్ జరిగిందని, తను కౌన్సిలర్లతో చెప్పినా పట్టించుకోలేదని గొడవ మన సెంటరు మీద. రూమ్మేటు ఏదో చెప్పిందంట మీడియాతో, కాంపస్ ఛీఫ్ సెక్యూరిటీ ఆఫీసర్ని తీసుకువెళ్ళారంట మళ్ళా ప్రశ్నించటానికి" తల పట్టుకుని చెప్పింది రియ.

పోలీసుల విశ్వప్రయత్నంతో కథ మొత్తం బైటకు వచ్చింది.

క్లారాకు మొదటినుండి ఒక్క చదువు విషయంలో తప్ప, మిగతా అన్ని విషయాల్లోనూ ఆత్మనూన్యతా భావం, అభద్రత ఎక్కువ. కాలేజీలో టిమ్ అనే తన క్లాస్ మేట్ బాగా మాట్లాడుతుంటే చాలా మురిసిపోయింది చదువులో ఆమె బాగా తెలివిగలదని, నోట్సు హోం వర్కులో సహాయం కోసం వాడుకుంటున్నాడని గ్రహించలేకపోయింది, తనంటే అతనికి చాలా ఇష్టం అనుకుని చనువుగా ఉండేది. ఓ రోజు అతను పార్టీకి పిలిచి, వద్దన్నా వినిపించుకోకుండా తాగించి రూంకు తీసుకువెళ్ళాడు. టిమ్ ఇంకా ఇద్దరు స్నేహితులు ఆమెను అనుభవించి ఫోటోలు కూడా తీశారు. మర్నాడు స్పృహ వచ్చాక తన పరిస్థితి చూసుకుని గుండె ముక్కలయ్యింది క్లారాకి.

టిమ్ని నిలదీస్తే, గట్టిగా నవ్వేసి "అందరం ఎంజాయ్ చేశాం. నీకేమీ గుర్తు లేదా ఛిల్" అన్నాడు.

ఏమి చెయ్యాలో తెలియక మర్నాడు సెక్యూరిటీ ఆఫీసులో కంప్లైంటు చేసింది. ఆఫీసరు కూడా నీ దగ్గర సాక్ష్యం ఏమున్నది అని అడిగాడు. ఇక ఏమీ చెయ్యాలో తోచలేదు, రూమ్మేటు ఏంటి డిప్రెస్డ్ గా ఉన్నావని అడిగి కౌన్సిలింగ్కు వెళ్ళమని సలహా ఇచ్చింది. ఎలా తెలిసిందో టిమ్కు సెక్యూరిటీ ఆఫీసరు దగ్గరకు వెళ్ళటం. ఈ విషయం ఇంతటితో ఆపకపోతే ఫోటోలు కాలేజీలో పంచుతానని బెదిరించాడు.

క్లారా చాలా బెదిరిపోయింది. తనది చాలా సనాతనమైన కాథలిక్ కుటుంబం. పెళ్ళికి ముందు కన్యగా ఉండటం ఎంత ముఖ్యమో వాళ్ళ అమ్మ చిన్నప్పటి నుండి నూరిపోస్తుండేది. అలాంటిది తను ఒంటిమీద స్పృహ లేకుండా ముగ్గురు అబ్బాయిలతో ఉన్న ఫోటోలు బైటకు వస్తే ఎలా అన్న భయంతో, మానసిక సంఘర్షణ తట్టుకోలేక ఆత్మహత్య చేసుకుంది.

ఆమెకు తెలియని విషయం ఏంటంటే, టిమ్ క్లారా డ్రింక్లో మత్తుమందు కలిపాడని, దానివలన ఏమి జరుగుతుందో తెలియనంతగా స్పృహ కోల్పోయిందని. కేవలం వాళ్ళ సరదా తీర్చుకోటానికి ఒక అమాయకురాలిని బలితీసుకున్నారు.

రేప్ చెయ్యటమే కాకుండా ఫోటోలతో ఆమెను బెదిరించి పరోక్షంగా ఆమెను ఆత్మహత్యకు ప్రేరేపించినందుకు టిమ్, అతని స్నేహితులను అరెస్టు చేశారు. ఒక అమ్మాయి కంప్లైంటు చేస్తే నిజనిజాలు ఏంటో పరిశోధించకుండా ఒదిలేసినందుకు, సెక్యూరిటీ ఆఫీసరును ఉద్యోగం నుండి తొలగించింది యూనివర్సిటీ యాజమాన్యం.

ఫైనల్స్ పరిక్షలు నెలరోజుల్లోకి వచ్చేశాయి. చదువుకోటానికి 24గంటలు సరిపోవట్లేదు.

ఫ్రెండ్స్ అందరూ శుక్రవారం సాయంత్రం కలిసారు కాసేపు రిలాక్స్ అవుదామని.

"నాకు కాలిఫోర్నియాలో జాబ్ వచ్చింది. గ్రాడ్యుయేషన్ అయ్యాక అమ్మతో కలిసి ఛలో కాలిఫోర్నియా. మళ్ళా మనందరం ఎప్పుడు కలుస్తామో" అన్నది ప్రియ.

"నేను కూడా అటే చూసుకుంటున్నా ప్రియ. ఈ చలి నావల్ల కాదు. ఇంటర్వ్యూలు బాగానే చేశాను. వెయిట్ చేస్తున్నా కన్ఫర్మేషన్ కోసం" చెప్పాడు ఆనంద్.

"మీ లవ్ బర్డ్స్ సంగతేంటి?" నవ్వుతూ అడిగింది ప్రియ.

"చికాగోలో జాబ్ కన్ఫర్మ్ అయ్యింది. మా డాడ్‌కి ఈ మధ్య ఆరోగ్యం సరిగ్గా ఉండటంలేదు. దగ్గర్లోనే ఉండటం మంచిదికదా" బీర్ తాగుతూ చెప్పాడు స్టీవ్.

"అమ్మా నాన్న వస్తే బాగుండేది గ్రాడ్యుయేషన్‌కు, కానీ ఒప్పుకోలేదంట, అక్క చెప్పింది. నాకు ఇప్పుడే ఇండియా వెళ్ళటం కుదిరేటట్లులేదు. బే ఏరియాలో జాబ్ ఫైనల్ అయ్యేట్లుంది. H1 - B కూడా చేస్తామన్నారు. ఇంకేమన్నా ఆఫర్లు వస్తాయేమో చూడాలి" కొంచెం దిగులుగా అన్నది అనిత.

"డోన్ట్ వర్రీ మంచిదే వస్తుందిలే" ధైర్యం చెప్పింది ప్రియ.

"గ్రాడ్యుయేషన్ లోపల నచ్చేది ఏదీ రాకుంటే, అక్క దగ్గరకు వెళ్ళి ట్రై చేసుకుంటా"

"పరిక్షల హడావుడి, వెంటనే గ్రాడ్యుయేషన్ ఇక ఎవరి జీవితాల్లో వాళ్ళం. ఎప్పుడు కలుసుకోగలుగుతామో ఏంటో. కేవలం ఫోన్లు, లేకుంటే మెయిల్ అన్నా ఇస్తారా?" అన్నాడు స్టీవ్.

"అరే ఇంత సెంటీ అవ్వకండి. కమాన్ అందరం మంచి స్నేహితులం. We will deginitely be in touch. ఒకటి మాత్రం చెప్పాలని ఉంది. మీ అందరూ నా జీవితంలో అతి ముఖ్యమైన వ్యక్తులు. మనం భవిష్యత్తులో ప్రతిరోజూ ఫోను చేసుకున్నా, లేకున్నా - అందరం ఒకరి మనస్సులో ఒకరం నిరంతరం మెదులుతూనే ఉంటాం, ఎవ్వరినీ తీసెయ్యలేము మర్చిపోలేము" అనిత భుజం చుట్టూ చెయ్యివేసి అన్నది ప్రియ.

ఆ మాటల్లోని నిజాయితీ, గొంతులోని తడి అందరి మనసుల్ని తాకి మౌనంగా ఉండిపోయారు.

Post your comments

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)